

V reakcii na moju vcelku nevinnú vetu na konci článku [Nezmeniť spôsob organizácie družstevných turnajoch?](#) v ktorej som opätovne naznačil svoje výhrady k súčasne platnému spôsobu kvalifikácie do reprezentácie, Edo Velecký zverejnil z jednej strany veľkorysú, z druhej strany nereálnu a nesystematickú ponuku, odohrať zápas s prípadným vyzývateľom o právo reprezentovať Slovensko, aktuálne na Otvorených majstrovstvách Európy v Poznani, ale inak je to myslené ako generálny princíp na všetky nasledujúce podujatia.

Táto ponuka by mala a mohla umlčať tých, ktorí spochybňujú Edove rozhodnutia o nomináciách do reprezentácie a keď padlo toto slovo, tak naozaj, ak si niekto myslí, že vie postaviť lepšie družstvo než nominoval Edo, nech to urobí alebo nech je ticho *Až naveky Amen.*

Táto ponuka však nerieši základný filozofický a metodologický problém. Tak ako sú teraz stanovené kritériá kvalifikácie do reprezentácie, tak bezpochyby I. ligu vyhráva najlepšie družstvo, ale vôbec to nemusí znamenať, že je to zároveň najlepšie možné družstvo, ktoré môžeme vyslať reprezentovať. Oproti napríklad hokeju je to v bridži jednoduchšie, družstvo má najmenej 4 a najviac 8 členov, pričom na repre súťažiach najviac 6 členov, keďže medzi hráčmi páru musí byť bezpochyby nejaká partnerská súhra, tak sa to redukuje iba na 2 až 3 páry.

Už som to uvádzal inde ale uvediem to znova. Predstavme si modelovú situáciu:

- máme 16 špičkových párov objektívne s výkonnosťou od najsilnejšieho po najslabší 1 až 16
- tieto páry nech vytvoria 8 družstiev a z afinitných a animozitných dôvodov sa vytvoria družstvá: A 1-9, B 2-16, C 3-15, D 4-14, E 5-13, F 6-12, G 7-11, H 8-10.

Je zrejmé, že pokiaľ sa nebudú hrať zápasy na 6 rozdaní, v ktorých za istých okolností aj majstri sveta výnimočne môžu prehrať s čerstvými absolventmi kurzu, tak súťaž vyhrá družstvo A a ako dopadnú ostatné družstvá bude do značnej miery dielom náhody a momentálnej formy. Napriek tomu, že v tejto súťaži je družstvo A jednoznačne najsilnejšie, tak to nie je najsilnejšie možné družstvo z týchto párov. Ak by sme naozaj objektívne vedeli, že sila týchto párov je taká ako som uviedol, tak by sme mali nominovať reprezentačné družstvo R v zložení 1-2. Obvykle je však možné vyslať družstvo až s tromi párami, takže najsilnejšie družstvo s tromi párami by bolo 1-2-3.

Prirodzene, že je veľmi dôležité, aké sú vzájomné vzťahy medzi jednotlivými hráčmi a tak nemusí družstvo zložené z najlepších párov, medzi ktorými panuje nevraživosť dosiahnuť lepší výsledok, než družstvo, ktoré je síce na tom celkovo hráčsky trochu horšie, ale tým, že medzi členmi družstva panuje pohoda, tak v konečnom dôsledku dosiahnu lepší výsledok.

Vo vyššie uvedenom príklade som postavil najextrémnejší možný prípad. V reále to bude tak, že *vrana k vrane sadá, rovný rovného si hľadá* a tak družstvá budú vytvorené skôr takto: 1-4, 2-5, 3-7, 6-8,... a pripúšťam, že za istých veľmi priaznivých okolností sa vytvorí družstvo 1-2.

Osobne si myslím, že v súčasnosti takmer ideálne okolnosti nastali, ale sme nikdy nemali možnosť to nejakou objektívne zmerať. Istým vodítkom by nám mohol byť napríklad I. ligový Butler, pričom je však jasné, že niekedy môže byť Butler veľmi skresľujúci: pár neurobil chybu, súper vylicitovali veľký slem, ostatní licitovali len malý, niekto iba celú hru a niekto dokonca len čiastočný záväzok a tak nechybujúci pár má -12 či viac impov v Butleri. Na druhej strane iný pár dostane kontru na čiastočný záväzok, ktorý hravo splní aj s nadzdvihom a zapíše do Butlera kopec plusových impov a vlastne na tom nemá žiadnu zásluhu.

Takže späť k meritu veci. Pokiaľ mi je známe, tak predsedníctvo svojho času rozhodlo, že do Poznane môže ísť šesťčlenné družstvo. Kapitán reprezentácie však nominoval iba dva

páry, pričom sme sa v minulosti niekoľkokrát presvedčili, že ísť na takéto podujatie iba vo štvorici je umorujúce. Preto namiesto nesystémového vyzývacieho zápasu navrhujem vypísať výzvu, či sú nejaké páry, ktoré by chceli do Poznane ísť, ak sa nejaké prihlásia (aspoň 4), tak usporiadať kvalifikačné sústredenie, kde by sa hralo na impy alebo cross-impy, okrem kvalifikantov, by sa ho zúčastnili oba nominované páry a prípadne by sme pozvali ako sparing partnerov 2-3 silné zahraničné páry. Odohralo by sa napríklad Edom spomínaných 100 rozdaní: sobota 60, nedeľa 40. Nominované páry bez ohľadu na to, ako by v tejto kvalifikácii dopadli by na ME šli a spolu s nimi by šiel najlepší pár z kvalifikantov. Hoci nepredpokladám, že by sa prihlásil nejaký enormný počet párov, mali by byť stanovené nejaké obmedzenia. Napríklad:

1. obaja hráči páru musia byť členmi SBZ
2. v tomto alebo minulom ročníku boli alebo sú členmi družstva I. ligy
3. v posledných troch rokoch sa aspoň 3 krát zúčastnili Otvorených majstrovstiev Slovenska alebo Veľkej ceny Košíc (6 možných štartov). Druhá a tretia podmienka by sa netýkala juniorov.

Obávam sa, že uvedený návrh však už do Poznane nestihneme zrealizovať, rovnako sa však už nedá zrealizovať ani Edom ponúknutý vyzývacie zápas. Takže niečo podobné by sme mohli uskutočniť pri najbližšej novej príležitosti.

Uvedený návrh rešpektuje súčasnú prax, keď základnú nomináciu robí kapitán víťazného družstva, zároveň však umožňuje vytvoriť širší reprezentačný výber, umožňuje doplniť 2 párové družstvo na trojpárové a v prípade, že niektorého podujatia sa nemôže zúčastniť základná reprezentačná zostava, mali by sme k dispozícii náhradníkov.

Keďže pred Poznaňou už takúto kvalifikáciu by sme asi nestihli spraviť, doporučujem kapitánovi reprezentácie, aby oslovil ešte nejaký pár z I. ligy s ponukou reprezentovať v Poznani, čím odpadne kopa potenciálnych problémov: so skórerom, s prípadnou dočasnou indispozíciou nejakého hráča, s celkovou únavou, ...

Vodítkom môže byť Butler I. ligy jaro 2011 alebo rebríček prepočítaných majstrovských bodov za posledných 365 dní. V butleri je vo výraznom pluse 14 hráčov, medzi nimi štyria nominovaní a ďalší traja z družstva Légia Košice, ktorí keďže neboli nominovaní, predpokladám, že nemôžu ísť. Redukuje sa to potom na 7 hráčov. Keď sa pozrieme na prvú 20 prepočítaných kovových MB, z týchto siedmich tam figurujú traja.

Na tento článok reagoval Edo týmto [článkom](#).

Odpovedal som síce v komentári, ale tu mám predsa len širší priestor.

Takže znova a naposledy:

1. Aj sám predpokladám, že v Légii sa v súčasnosti nachádzajú naše najlepšie páry (silno to dokazuje Butler), neviem či nastal až úplne ideálny prípad 1-2-3, v najhoršom prípade nastal prípad 1-3-5. Napriek tomu sa mi však tento spôsob kvalifikácie *Zdá byť poněkud nešťastný*, doteraz síce dával v podstate optimu sa blížiacu, či dokonca optimálne zloženie reprezentačného družstva, ale ak na jeseň vyhrá I. ligu iné družstvo než Légia, som presvedčený, že každý z potenciálnych nových kapitánov bude horší než Edo. Prirodzene, ak k tomu dôjde, tak nemôžeme zrazu účelovo zmeniť spôsob kvalifikácie, takže potom by sme aspoň rok mali zotrvať pri jej súčasnom modeli, lebo nový víťaz by sa právom cítil byť podvedený.
2. Edo nazval môj návrh k súčasne platnému modelu kvalifikácie gulášom (guláš môže byť aj chutný a dobrý guláš mám rád :), popri práve kapitána reprezentácie nominovať hráčov na reprezentačné vystúpenia odohrať nejaký rozumný formát kvalifikácie párov, ktoré majú ambíciu reprezentovať a tak kapitánovi reprezentácie poskytnúť širší výber. Teraz vyberá v podstate iba z vlastného družstva a ak niekto

z nich nemôže a mohli by ísť šiesti, tak idú len štyria a viem, že párkrát uvažovali, že nepôjdu vôbec. Bol by to kombinovaný spôsob, v ktorom sa môžu skĺbiť výhody kvalifikácie družstiev s výhodami kvalifikácie párov. Pripúšťam však, že to môže dopadnúť ako s tým pestovateľom, ktorý chcel skrížiť pampelišku s koniklecom aby vypestoval konelišku, no vzišiel mu z toho pampeklec. Čiže možno by sme skĺbili dohromady nevýhody oboch metód.

3. Prečítal som si materiál pre Poznaň, v ktorom boli načrtnuté kritériá úhrad nákladov jednotlivým hráčom v závislosti od konečného výsledku. Škoda, že to predsedníctvo neprijalo. Aj ja mám podobnú predstavu, že výška úhrad by mala byť nejako naviazaná aj na výkon.
4. V článku spomenul i opakujúce sa konflikty s Narodným bridžovým centrom. Keď som si prečítal Výzvu k mladým, tak hoci som vedel, že je určite myslená dobre, druhou stranou zostane nepochopená, možno pred samotným zverejnením výzvy, si trebalo s Ivanom sadnúť a dohodnúť sa s ním na nejakej spolupráci, napríklad so širším kádrom by pracoval on s užším Ján Tomčáni, že to so základnou bridžovou osvetou vie, už dokázal. Obávam sa však, že najtalentovanejší hráči ho už prerástli a na vyšší level by ich Jano mohol vytiahnuť. Zároveň však viem, že vzhľadom na historicky vzniknuté animozity by sa spolupracovalo ťažko, teraz si však iba navzájom hádzeme polená pod nohy, ale v konečnom dôsledku tak neubližujeme sebe, ale našim žiakom a juniorom o ktorých dobro obom stranám nepochybne ide. Dúfal som, že pôjdu do [Albeny](#), vyzerá to, že už určite nepôjdu, pritom žiacku kategóriu by sme mohli obsadiť. Ostáva mi len dúfať, že pôjdu aspoň do [Opatije](#).
5. Mimochodom žiacke a juniorske družstvo. Aj tam ste presvedčení, že najlepším spôsobom kvalifikácie by boli zápasy družstiev a nie kvalifikácia párov? Ak nie, nerozumiem skalopevnému presvedčeniu prečo je to v kategórii open tá najlepšia možnosť. Je na to len jedno vysvetlenie, že mladí si tie animozity ešte nestihli vytvoriť, hoci sa aj u nich na nich pomaly úspešne pracuje, zatiaľ si ich postupne vytvárajú k činovníkom z opačného tábora a dúfajme, že si ich nevytvoria navzájom. Podľa mňa pri kvalifikácii párov prevláda obava z toho, že sa na prvých troch miestach umiestnia páry, ktoré sa navzájom neznášajú a tak síce objektívne najsilnejšie družstvo by dopadlo hlavne na dlhodobom podujatí veľmi biedne.
6. Ešte aby to bolo každému jasné, v súčasnosti ja osobne nemám ambíciu byť reprezentantom. S Mirkom Horňákom určite patríme do širšej slovenskej špičky, ja však nemôžem z osobných a Mirko z pracovných dôvodov. Takže o uvedenej problematike teoretizujem nie preto, aby som sa okľukou prešmykol do reprezentácie, ale aby sme vedeli vždy poskladať aspoň optimu sa blížiacie reprezentačné družstvo.

Edo ma upozornil na [fundovaný článok](#) na túto tému od Krzysztofa Jassemu. Vytrhol však iba jednu vetu z kontextu "vymyslenie

nových spôsobov nominácie reprezentácie miesto venovaniu sa príprave hráčov garantuje ďalšie

neúspechy." v originále " Jednak pozostawienie sytuacji takiej, jaka jest (czyli wymyślenie coraz to nowych sposobów wy?aniania zamiast przygotowania reprezentacji) gwarantuje dalszy brak sukcesów.*

nakoniec som ju nepublikoval.